

Δύο ποιήματα με αφορμή την Πύλο

Οι ναυαγιστές

Του Στέλιου Πελασγού

Ζούσανε τότε ολόκληρα χωριά
Απ' τους πνιγμένους.
Στα άγρια βράχια αρπαγμένα
χτισμένα από τα σπασμένα πλευρά των καραβιών
τραπέζια φαγητού από τσακισμένα μαδέρια
και αλατοποτισμένα δοκάρια

Οι γλάροι είχανε μεγάλη πολιτεία εκεί
και τα καβούρια γίνονταν διπλάσια
Κάνεις από τους ναυαγιστές δεν ψάρευε
αγόραζαν αυγά και γάλα από την κοιλάδα.
Είχαν ξινή γεύση τα ψάρια και τα χταπόδια
σε κείνα τα νερά
νιώθαν πως έτρωγαν σάρκα ανθρώπινη
όσοι τα δοκίμαζαν
Τα μάτια των ψαριών είχανε βλεφαρίδες
κι άλλα χρώματα
διηγόνταν οι ζητιάνοι παραμυθάδες που περνούσαν.

Όπως οι γεωργοί προσεύχονται για ήμερες βροχές
ψιχάλες που μουρμουριστά ποτίζουν
έτσι και οι μαύρες αυτές ψυχές προσεύχονταν
για καταιγίδες άγριες κι αντάρα μες στην νύχτα

Βγαίνουν τότε οι άθλιοι και κούναγαν τα δυνατά φανάρια τους
πάνω απ' τα δόντια της στεριάς, τ άγρια βράχια.
Παρίσταναν τους φάρους, του λιμανιού την αγκαλιά
και έλεγαν γλυκά τραγούδια σαν σειρήνες.
Ακόμα και τα παιδιά τους τα είχαν εκπαιδεύσει οι απάνθρωποι
να τραγουδούν γλυκά ύμνους σαν αγγελούδια.

«Ελάτε, όλοι μαζί κελάηδαγαν,
εδώ θα βρείτε ήρεμο λιμάνι,
ασφάλεια κι ειρήνη,
μια στρωτή δουλειά,
την καλημέρα του γείτονα
κι ένα μικρό κηπάκι»

Μες στα πελώρια κύματα
οι θαλασσοδαρμένοι φως περίμεναν
μια ελπίδα να σωθούν και προς αυτούς τραβούσαν.
Κι όταν άκουγαν πια το κρότο από τα σκαριά που έσπαζαν
και τις σπαρακτικές φωνές όσων πνίγονταν,
ήσυχoi οι ναυαγιστές γυρνούσαν στα κρεβάτια τους
σίγουροι πια πως είχαν κάνει την δουλειά τους.

Την άλλη μέρα θα 'τανε γιορτή,
θα βγαίνουν όλοι με κοφίνια και σακιά
και θα μάζευαν
τους θησαυρούς που θα 'βγάζε η θάλασσα
θα γδύναν τους πνιγμένους.

Ο Στέλιος Πελασγός είναι ιστορητής, καλλιτέχνης κι ερευνητής του προφορικού λόγου. Έχει δώσει μπόλικες παραστάσεις προφορικής αφήγησης κι έχει διδάξει την τέχνη του στην Ελλάδα, την Κύπρο, την Ευρώπη και την Μεσόγειο. Μεγάλο μέρος του έργου του διακόψει ανθρώπους που είναι σε ανάγκη. Έχει γράψει καμποσα βιβλία κι έχουν γίνει τέσσερα ντοκιμαντέρ για το έργο του.

Για την ηθική των συνόρων

Του Δημήτρη Γκιούλου

Τα σύνορα
είναι νάρκες
push backs
ηλεκτροφόροι φράκτες
καμιά σφαίρα που και που
κι έχουν εκείνη την ικανότητα
να διαπερνούν τους ανθρώπους
αφήνοντάς τους εκεί
όπου τους βρήκαν
ολόκληρους ή εν μέρει
εκτός από εκείνους
που έχουν το κοκκαλάκι της νυχτερίδας
Άλλοτε πάλι
γίνονται διαπερατά

σχεδόν αόρατα

αρκεί φυσικά

να διαθέτεις

τα απαραίτητα χαρτιά

το χρώμα του δέρματος

το κατάλληλο χρηματικό ποσό

Μία τουλάχιστον προϋπόθεση

για να ανοίξουν

Καμιά πρόφαση